

Sankcje USA przeciwko sędziom ICC: Zdrada międzynarodowej sprawiedliwości i dziedzictwa „Nigdy więcej”

7 lutego i 5 czerwca 2025 roku Stany Zjednoczone, pod przywództwem prezydenta Donalda Trumpa i sekretarza stanu Marco Rubio, potępiły Międzynarodowy Trybunał Karny (ICC) jako nielegalny i upolityczniony. Nałożyły sankcje na głównego prokuratora ICC Karima Khana oraz sędziów Solomy Balungi Bossa, Luz del Carmen Ibáñez Carranza, Reine Adelaide Sophie Alapini Gansou i Beti Hohler w odwecie za ich rolę w dochodzeniu w sprawie zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości popełnionych przez Izrael. Te środki, obejmujące zamrożenie aktywów i zakazy podróży, zostały wyraźnie zaprojektowane jako zemsta za wydanie przez ICC nakazów aresztowania premiera Izraela Benjamina Netanjahu i byłego ministra obrony Yoava Gallanta w dniu 24 listopada 2024 roku oraz w celu zapobieżenia potencjalnym oskarżeniom przeciwko ministrom Bezalełowi Smotrichowi i Itamarowi Ben-Gvirowi za ich rolę w promowaniu nielegalnych osiedli i pogłębianiu kryzysu humanitarnego w Gazie. Ta bezprecedensowa ingerencja zagraża funkcjonowaniu Trybunału i podważa globalne zobowiązanie po Holokauście do uniwersalnej odpowiedzialności.

Niniejszy esej dowodzi, że społeczność międzynarodowa musi wyjść poza werbalne potępienie, aby wymusić odpowiedzialność, w tym sankcje ekonomiczne i dyplomatyczne przeciwko Izraelowi i USA, oskarżenia ICC przeciwko Donaldowi Trumpowi i Marco Rubio oraz aktywację Statutu Blokującego UE w celu ochrony Trybunału i jego urzędników przed nadmiernym wpływem USA.

Działania Izraela w Gazie: Przypadek ludobójstwa

Konwencja w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa z 1948 roku definiuje ludobójstwo jako czyny popełnione z zamiarem zniszczenia, w całości lub w części, grupy narodowej, etnicznej, rasowej lub religijnej poprzez zabójstwa, powodowanie poważnych obrażeń ciała lub psychicznych albo narzucanie warunków życia mających na celu fizyczną zagładę. Operacje militarne Izraela w Gazie spełniają te kryteria z niepokojącą jasnością. Systematyczne ograniczanie pomocy humanitarnej, celowe ataki na cywilów – w tym pracowników pomocy, służby ratunkowe, pracowników służby zdrowia i dziennikarzy – oraz niszczenie kluczowej infrastruktury, takiej jak szpitale, wskazują na celowy zamiar narzucenia warunków mających na celu fizyczną zagładę Palestyńczyków w Gazie i spełniają prawną definicję ludobójstwa zgodnie z Artykułem II Konwencji o ludobójstwie z 1948 roku. Nakazy aresztowania wydane przez ICC 21 listopada 2024 roku przeciwko Netanjahu i Gallantowi, oskarżające ich o głód jako zbrodnię wojenną i zbrodnię przeciwko ludzkości, potwierdzają tę ocenę prawną.

Raport Amnesty International z grudnia 2024 roku jednoznacznie stwierdził, że oblężenie Izraela, które systematycznie odmawiało Palestyńczykom dostępu do żywności, wody, zaopatrzenia medycznego i paliwa, stanowi ludobójstwo poprzez tworzenie warunków mających na celu zniszczenie populacji palestyńskiej. Specjalna Sprawozdawczyni ONZ ds. Terytoriów Okupowanych Palestyny, Francesca Albanese, w swoim raporcie z marca 2024 roku *Anatomia ludobójstwa* wskazała „uzasadnione podstawy” do uznania ludobójstwa, wymieniając ponad 54 607 palestyńskich ofiar śmiertelnych, 100 000 rannych oraz ograniczenie populacji Gazy do zaledwie 15 mil kwadratowych, co doprowadziło do powszechnych chorób i głodu. Raporty o przemocy seksualnej w obozach detencyjnych, takich jak Sde Teiman, dodatkowo wskazują na zamiar ludobójczy, skierowany przeciwko godności i przetrwaniu Palestyńczyków.

Retoryka izraelskich urzędników wzmacnia te ustalenia. Oświadczenie prezydenta Izaaka Herzoga z października 2023 roku, utożsamiające wszystkich Palestyńczyków z Hamasem, sugeruje zamiar atakowania całej grupy, a nie tylko bojowników. Wezwanie ministra Smotricha, by „ani jedno ziarno pszenicy nie weszło do Gazy”, oraz poparcie Ben-Gvira dla aneksji Gazy i Zachodniego Brzegu odzwierciedlają zamiar ludobójczy. Te oświadczenia i działania, wspierane przez militarne i polityczne poparcie USA, nie tylko naruszają międzynarodowe prawo humanitarne, ale także zdradzają uniwersalne zobowiązanie do „Nigdy więcej”, będące kamieniem węgielnym ery po Holokauście.

Podkopywanie „Nigdy więcej”: Echa Norymbergi

Obietnica „Nigdy więcej”, zrodzona z horrorów Holokaustu i zapisana w procesach norymberskich, ustanowiła globalne zobowiązanie do pociągnięcia sprawców okrucieństw do odpowiedzialności, niezależnie od ich statusu. Procesy norymberskie ściagały urzędników nazistowskich za zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciwko ludzkości i ludobójstwo, pomimo ich sprzeciwu wobec legitymacji trybunału. Działania i oświadczenia USA odzwierciedlają nazistowski argument, że międzynarodowe trybunały naruszają suwerenność państwa. Ta paralela jest nie tylko historyczna, ale głęboko symboliczna. Procesy norymberskie ustanowiły zasadę, że jednostki, w tym przywódcy państw, ponoszą osobistą odpowiedzialność za międzynarodowe zbrodnie, zasadę skodyfikowaną w Statucie Rzymskim, który reguluje ICC. Sankcje USA, skierowane przeciwko sędziom za wypełnianie ich obowiązków sądowych, naruszają Artykuł 70 lit e Statutu Rzymskiego, który zakazuje odwetu wobec urzędników Trybunału za ich pracę. Ten akt zastraszania podkopuje dziedzictwo Norymbergi, chroniąc sprawców przed odpowiedzialnością, promując kulturę bezkarności, która zdradza zobowiązanie do „Nigdy więcej”.

Metafora Apofisa, Ra i Ma’at

W starożytnej mitologii egipskiej wąż Apofis, odrażające ucieleśnienie chaosu, pełza każdej nocy przez zaświaty, próbując pożreć Ma’at – świętą boginię prawdy, sprawiedliwości i kosmicznego porządku – aby pogrążyć świat w wiecznej ciemności. Set ze swoją włócznią, Izyda ze swoją magią i Thoth ze swoją mądrością chronią Ma’at, aż nadejdzie świt, a światło Ra ostatecznie pokonuje siły ciemności.

Podobnie Izrael swoimi działaniami w Gazie i Stany Zjednoczone, chroniąc go przed sprawiedliwością, pogrążyły nasz świat w ciemności. Społeczność międzynarodowa, 125 państw członkowskich ICC, musi teraz przyjąć rolę strażników Ma'at. Nałożyć sankcje na Izrael i USA, tak jak Set przebija serce węża, wykorzystać Statut Blokujący UE jako magiczną tarczę, aby chronić ICC i jego urzędników przed sankcjami USA, oraz wykorzystać mądrość ekspertów prawnych do wniesienia oskarżeń przeciwko tym, którzy popełniają i wspierają ludobójstwo. Strażnicy prawdy i sprawiedliwości muszą działać zdecydowanie, aby zapobiec pogrążeniu się świata w chaosie i ciemności.

Potrzeba zdecydowanego działania międzynarodowego

Samodzielne werbalne potępienia sankcji USA, wyrażone przez ICC, ekspertów ONZ i organizacje praw człowieka, są niewystarczające, aby przeciwdziałać temu atakowi na międzynarodową sprawiedliwość. Społeczność międzynarodowa musi działać zdecydowanie, aby chronić niezależność ICC i zapewnić odpowiedzialność. Po pierwsze, ICC powinno wnosić oskarżenia przeciwko urzędnikom USA, w tym prezydentowi Donaldowi Trumpowi i sekretarzowi stanu Marco Rubio, na podstawie Artykułu 70 lit d i e Statutu Rzymskiego za przestępstwa przeciwko administracji sprawiedliwości. Ich zarządzenie wykonawcze i sankcje stanowią celowe próby utrudniania, zastraszania i odwetu za pracę Trybunału, działania spełniające kryteria ścigania. Taki odważny krok potwierdziłby zaangażowanie ICC w bezstronność i odstrząsłby dalsze ingerencje ze strony potężnych państw.

Po drugie, Unia Europejska, z 27 państwami członkowskimi będącymi stronami Statutu Rzymskiego, musi aktywować swój Statut Blokujący (Rozporządzenie Rady (WE) nr 2271/96), aby przeciwdziałać eksterytorialnym skutkom sankcji USA. To rozporządzenie, zaprojektowane w celu ochrony podmiotów UE przed zagranicznymi sankcjami, może zakazać przestrzegania środków USA przeciwko sędziom ICC, zapewniając, że europejskie banki i instytucje nie zamrożą aktywów sędziów ani nie ograniczą ich działań. Poprzez aktywację Statutu Blokującego UE może chronić operacje ICC w swojej jurysdykcji i zasygnalizować, że nie będzie tolerować prób podważania międzynarodowej sprawiedliwości.

Po trzecie, państwa członkowskie ICC muszą wzmocnić swoje wsparcie poprzez zwiększone finansowanie, współpracę w wykonywaniu nakazów aresztowania oraz publiczną reaffirmację mandatu Trybunału. Te działania przeciwdziałałyby odstraszającemu efektowi sankcji USA, przed którymi ostrzegają aktywiści praw człowieka, że mogą odstrząszyć świadków i utrudnić śledztwa w innych strefach konfliktu. Brak zdecydowanego działania grozi erozją zaufania publicznego do międzynarodowego systemu prawnego i zachęcaniem innych państw do naśladowania przykładu USA, co dodatkowo osłabia zdolność ICC do zapewnienia sprawiedliwości ofiarom okrucieństw na całym świecie.

Wniosek: Przywrócenie równowagi sprawiedliwości

Sankcje USA przeciwko sędziom ICC stanowią bezpośredni atak na zasady międzynarodowej sprawiedliwości, odzwierciedlając bunt urzędników nazistowskich w

Norymberdze i podważając obencję „Nigdy więcej”. Działania Izraela w Gazie, charakteryzujące się systematycznymi masowymi mordami z intencją ludobójczą, wymagają odpowiedzialności, ale ingerencja USA chroni sprawców i utrwała bezkarność. Metafora Apofisa, Ra i Ma’at podkreśla stawkę: pozwolenie chaosowi na przewagę zagraża globalnemu porządkowi, który podtrzymuje prawdę i sprawiedliwość. Społeczność międzynarodowa musi działać zdecydowanie, wnosząc oskarżenia ICC przeciwko urzędnikom USA Trumpowi i Rubio za utrudnianie sprawiedliwości oraz aktywując Statut Blokujący UE, aby chronić Trybunał i jego urzędników. Tylko poprzez takie zdecydowane środki można zachować dziedzictwo Norymbergi. Ofiary brutalnej agresji Izraela żądają i zasługują na sprawiedliwość.